

1Jn 1,5-2,2

Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség

A fény, a világosság pozitív dolog. Az általunk ismert élet velünk együtt megszűnne, ha a Föld sötétségbe borulna. Ahogy a Föld a Naptól kapja a fényt, az energiát, úgy mi is Istentől kapjuk az Igét.

Töltekezem-e fényében, hogy tovább tudjam egy részét sugározni?

Célom-e világosságban járni? Vagy már hozzászoktam a sötétséghez, és ha elé állok bántja a szememet a nagy világosság? --- Nem kell félni, ettől nem lehet leégni, napszúrást kapni!

Mt 2,13-18

Az Úr anyjala megjelent Józsefnek álmában és így szólt: „Kelj föl, vedd magad mellé a gyermeket és anyját, és menekülj Egyiptomba! Maradj ott, amíg nem szólok neked! ... Heródes, látva, hogy kijátszották a bölcsek, nagy haragra lobbant, és megölette az összes fiúgyermeket Betlehemben és annak egész környékén kétévestől lefelé.

Józsefnek ebben az időszakban sűrűn ki kellett lépnie komfortzónájából. Először Mária terhességének híre, a népszámlálással járó bonyodalmak és a gyermek születése. Majd jöttek a pásztorok, bölcsek, végül az üzenet az anygaltól, hogy menekülnie kell. József pedig csendben és haladék nélkül teszi a dolgát.

Én tudom, mit kell tennem? Kire hallgatok?

Ma megteszem, amit kell, vagy Pató Pálként „majd holnaptól” kezdem tenni a dolgomat? Mennyire kontrollálom érzelmeimet? Heródes haragját rengeteg család szenvedte...

Én mennyire tudok uralkodni magamon?

Remélem, Máriának segített valaki a szülésnél, nem csak József volt ott. Útközben is szükségük volt együtt érző emberekre, s remélem, Egyiptomban is kaptak segítséget, majd hazatérésük után is, mivel nem könnyű új életet kezdeni.

Én kinek segítek? Kinek adok enni, inni, kit fogadok be, kinek adok ruhát, kit látogatok meg? (Mt 25,31-40)

Kovács Jolán, Budapest